

[Breckmann]

fare for at lide typisk afrikansk skæbne med nød, død og elendighed.

Fjernsyn i snævrere forstand kan begrænses til pernitengrynsk kævl om reklamer og regional indflydelse, men i bredeste forstand er der tale om nordisk folkeoplysning og en dyrkelse og styrkelse af demokratiet med alle de rige midler, som moderne teleteknik har at tilbyde i dag, og som slet ikke udnyttes.

Dette overordnede oplysningsspørgsmål har direkte betydning for Færøerne, som lige har været ramme om en stor nordisk kongres for Nordvision med deltagelse af hele det færøske TV-personale, og hvis formål er et fremtidigt samarbejde.

Jeg føler mig ikke nødsaget til her at bekende kulør i denne politiske thriller, hvor der nu kun mangler to udspil, nemlig hr. Maisteds og mit eget. Hr. Stinus har efter forlydende lagt kortene i dag, så der er kun to dark horses tilbage i dette løb.

Med hensyn til hr. Stinus' vaklen kan jeg kun bemærke det selvmodsigende i, at han som medlem af partiet de radikale, som ikke har nogen klar linje, men mere minder om et røgslør af individualistisk interesse og punktpolitisk forfængelighed, så skarpt og utvetydigt tvivler på denne politiske gravs rand.

Hr. Maisted kender jeg som en ræsonnabel politiker, hvis mørkelægning i det danske radio- og TV-monopol burde gøre ham til en ypperlig stridsmand for en sprængning af dette monopol i modsætning til den sørgelige forfatning, fremskridtspartiet befinder sig i. De vil ikke acceptere dette kompromis for et alternativt TV, der vil forhindre et kommende rødt kabinets stensikre forsøg på i fremtiden at stable f.eks. et LO-styret og allerhelst LO-finansieret TV på benene, måske – vi håber det ikke – ved hjælp af et kommende nordatlantisk socialdemokratisk mandat.

Det kommende TV-monopol vil ligesom Danmark blive politisk styret og derved et redskab for de venstreorienterede akademiske ideologer, der får lov til at cementere den forvrængning af det medieskabte verdensbillede, hvis analytiske dybde er omvendt proportional med dette mediums flimrende og farvestrålende slagkraft.

Folkeflokket er enig med mig i, at dette lovforslags skæbne rent lovteknisk bør afgøres af de danske medlemmer af folketinget, selv om dets betydning er meget stor også på Færøerne og for nordisk demokratisk oplys-

ning i det hele taget. Folkeflokket erkender dog det ideelle i, at man som frisindet er med til at sikre den størst mulige ytringsfrihed, hvor man har muligheden derfor.

Jeg vil råde alle sammen, især de herrer Stinus og Maisted, de radikale i øvrigt, til at støtte forslaget, idet jeg så længe som muligt vil og må afholde mig fra at dratte ned i den grav, hr. Bilgrav-Nielsen har gravet for sit eget parti.

Jeg sidder her i baghånd og holder kortene tæt ind til brystet i sidste akt af dette skæbnesvangre spil om demokrati og grundlovssikret ytringsfrihed. Men på lige fod med alle jer andre 178 her i salen har færøske medlemmer af rigsdagen siden 1849 haft samme ret til at handle efter deres overbevisning og samvittighed i alle sager. Sådan har det været, og sådan vil det være, også hvis en socialdemokrat afløser mig efter næste valg og udgør en kommende socialistisk regerings parlamentariske flertal.

Med hensyn til afstemningen fredag vil jeg bemærke, at mine hensyn først og fremmest gælder parti og vælgere på Færøerne, idet der her ikke er tale om regeringens liv, hvilket ellers ville forenkle problematikken meget. Genvvalg af os politikere er altid usikkert – de ti fugle på taget – hvorimod den vældige principielle betydning, jeg tillægger denne kasse politisk dynamit, der med dette forslag »lobbes« inden for TV-monopolets mure for at sprænge det i foreløbig desværre kun to dele, er en sikkerhed – den ene fugl i hånden, som jeg nødig lader flyve væk, når sandhedens time oprinder på fredag.

Til regeringen vil jeg indtrængende henstille, at I får jert hus bragt under fuld kontrol og den sidste stemme bragt på plads, så dette betydningsfulde forslag bliver bragt hjem. God arbejdslyst de kommende to dage, og måtte resultatet af jeres indsats blive en mere demokratisk formidling af TV-oplysningen her i Danmark og på Færøerne fremover i nøje overensstemmelse med grundloven, som stadig væk venter på at blive opfyldt!

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, det var vel det, man kalder en flammande tale. Jeg ved ikke rigtig, hvilke ord jeg ellers skal tage i brug.